

Nr 93.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående överlåtelse till Härnösands stad av äganderätten till därvarande högre allmänna läroverks byggnader; given Stockholms slott den 15 februari 1929.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts,
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Cl. Lindskog.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 15 februari 1929.

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, WOHLIN, BESKOW, LUNDVIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON.

Departementschefen, statsrådet Lindskog anför:

Jag anhåller att få för Kungl. Maj:t anmäla frågan om överlåtelse till Härnösands stad av äganderätten till högre allmänna läroverkets i nämnda stad byggnader.

Beträffande den historiska utvecklingen av förevarande fråga får jag hänvisa till en av advokatfiskalsämbetet hos kammarkollegiet lämnad redogörelse av i huvudsak följande innehåll:

Bihang till riksdagens protokoll 1929. 1 saml. 76 häft. (Nr 93.)

Överlåtelse till Härnösands stad av äganderätten till därvarande högre allmänna läroverks byggnader.

Då drottning Kristina år 1650 inrättade Härnösands gymnasium, igångsatte drottningen samtidigt uppförande av ett hus för gymnasiet, trivialskolan och synodal- eller samlingsrum för stiftets prästerskap. Huset var beläget å samma tomt som det ända in på 1880 talet använda läroverks-huset, vilken tomt förmodligen ingick i den av kronan till staden donerade jorden, samt bekostades av kronan, och till dess samt domkyrkans i Härnösand underhåll anlog drottningen den 5 mars 1648 för all framtid 70 tunnor spannmål av kronoräntan från Ångermanlands norra kontrakt. År 1710 nedbrann skolbyggnaden men återuppfördes skyndsamt, därvid det allmänna synes hava bestritt kostnaderna, bland annat genom en stiftets allmoges ålagd särskild kontribution. Redan år 1713 nedbrann emellertid denna byggnad, och först år 1725 stod en ny färdig att invigas. Även denna byggnad synes hava bekostats av allmänna medel, däribland kollektmedel. I medio av 1700-talet uppkom så fråga om, att i stället för det dåvarande av trä uppföra ett läroverkshus av sten. År 1791 stod också en ny stenbyggnad färdig. Medlen till densamma hade åstadkommits dels genom direkta anslag från det allmännas sida, nämligen förberörda donation av år 1648 samt medgivande att vissa lediga lärar- och prästlöner ävensom räntemedel från kyrkokassorna inom stiftet finge disponeras för ändamålet, dels och genom vissa insamlingar bland stiftets prästerskap och städer. Av huset disponerades nedre våningen om nio rum för undervisningen, medan av övre våningen tre rum disponerades av domkapitlet, ett rum för biblioteket och ett rum var prästerskapets synodalsal men senare tillika använts som läroverkets böne- och festivitetsal. På 1840-talet förvärvades därefter en angränsande tomt, varå uppfördes ett hus, sedan kallat gymnastikhuset, inrymmande gymnastiksal, musiksal och tre klassrum. Med vilka medel kostnaderna för förvärvet av den nya tomten och det därå belägna husets uppförande täcktes, finnes icke upplyst i förevarande ärende.

År 1879 meddelade Kungl. Maj:t därefter beslut om uppförande av ett nytt läroverkshus och i samband därmed om de äldre läroverksfastigheternas disponerande. Kungl. Maj:t medgav nämligen, att det gamla s. k. gymnasiehuset jämte tillhörande tomt fick försäljas till Härnösands stad för 80,000 kronor »jämte av staden erbjuden och av domkapitlet godkänd tomt till uppförande av nytt läroverkshus», varjämte det s. k. gymnastikhuset skulle överlåtas till domkapitlet »att vara dess egendom». I beslutet föreskrefs därjämte, att stiftets prästerskap skulle äga att under ferierna eller eljest, då undervisningen vid läroverket ej stördes därav, hålla sina sammankomster i läroverkshuset.

Medlen till det nya läroverkshuset åstadkommos så, att för ändamålet disponerades:

Köpesumman för gamla läroverksfastigheten	kronor	80,000:—
Från stiftets byggnadskassa	»	53,526:—
» läroverkets byggnadsfond	»	25,882:—
Uppburna räntor	»	9,600:—

Summa kronor 169,008:—

Samtidigt med läroverket uppfördes gymnastikhuset, vartill medel utanordnades av domkapitlet, som härför upptog ett 35-årigt amorteringslån å 31,056 kronor. Annuiteterna å detta betalades med 900 kronor av läroverkets byggnadsfond och med omkring 1,200 kronor av domkapitlet med omhänderhavda medel.

I den köpehandling, varigenom staden förvärfvade äganderätten till det gamla läroverkshuset med tillhörande tomt, förklarade staden tillika: »Härjämte åtager sig Härnösands stad att kostnadsfritt tillhandahålla styrelsen för Härnösands högre allmänna elementarläroverk för uppförande av nytt läroverkshus de i stadens 8:de kvarter belägna tomterna n:ris 368, 369, 370 och 371 enligt den av Kungl. Maj:t den 24 januari 1879 fastställda gatu- och tomtindelning för staden, vilka tomter utgöras av delar utav vretarne n:ris 124, 126 och 127, enligt 1859 års karta över stadsjorden; och äger läroverksstyrelsen att nu genast tillträda de delar av nämnda tomter, som utgöras av den staden tillhöriga vreten nr 127 och de övriga delarne av sagda tomter, som utgöras av vretarne n:ris 124 och 126, så snart Kungl. Maj:t bifallit den därom redan gjorda och på Kungl. Maj:ts nådiga prövning beroende ansökan om vinnande av rätt för staden att för skolhustomt få expropriera vretlotter under n:ris 124 och 126 och staden förklarats berättigad att samma vretlotter tillträda».

Sedermera beslöto stadsfullmäktige den 27 februari 1882 i anledning av framställning från domkapitlet »att till högre allmänna läroverket härstädes kostnadsfritt överlämna de omsökta tomterna n:ris 394, 395, 396 och 397 med undantag av den delen av tomten nr 394, som Repslageribolaget äger».

För reparationer och tillbyggnad av läroverkshuset, för inledande av värmeledning i detsamma samt för uppförande av en annexbyggnad, ävensom för reparationer i gymnastikbyggnaden har Härnösands stad bidragit med följande belopp:

År 1899	10,000	kronor
» 1911	12,000	»
Åren 1917—1922	222,100	»
År 1923	26,000	»
	<hr/>	
	Summa	270,100 kronor

För enahanda ändamål har dels från stiftets byggnadskassa år 1911 lämnats ett bidrag av 8,000 kronor, dels ock anslagits från en enskild fond 5,300 kronor.

Härnösands stad har år 1922 förskotterat för möblering av läroverkshusets tredje våning 28,000 kronor att återbetalas av läroverkets byggnadsfond med 1,500 kronor årligen.

Stadsfullmäktige hava vidare den 14 juni 1918 beslutat att från och med sistsagda år helt övertaga och bekosta skötseln av planteringar, gräsmattor, grusplaner och gångar m. m. å läroverkets tomter.

På sammanträde den 8 december 1914 med anledning av en från läroverksöverstyrelsen på uppdrag av Kungl. Maj:t framställd förfrågan hava stadsfullmäktige beslutat »att med den hjälp, som kunde erhållas av läroverkets byggnadsfond, stiftets byggnadskassa och länets landsting, bekosta byggnad och underhåll av härvarande läroverkshus jämte bostad eller hyresersättning åt rektor, *allt under villkor att* i den händelse ny läroverksbyggnad komme att huvudsakligen av staden i en framtid uppföras, de gamla byggnaderna med tomter skulle tillfalla staden; *att* läroverket för framtiden tillförsäkrades tillräckligt antal ordinarie eller extra lärare, för att klasserna måtte kunna delas i behöriga parallellavdelningar; *att* läroverkets byggnadsfond, i den mån sådant kunde ske, i första hand anlätades för byggnad och underhåll av läroverkshuset; samt *att* stadsfullmäktige i varje

fall, då vid läroverket nybyggnad krävdes eller reparation överstigande en kostnad av 5,000 kronor ifrågasattes, måtte bliva satta i tillfälle att pröva det ifrågakomna behovet».

I skrivelse den 5 juli 1920 hava nu stadsfullmäktige, jämlikt beslut & sammanträde den 30 mars 1920, hemställt, att Kungl. Maj:t måtte, därest så finnes erforderligt efter riksdagens hörande, förklara, att högre allmänna läroverkets i Härnösand byggnader skulle, efter genomförandet av vissa arbeten, vartill stadsfullmäktige den 8 maj 1917 och den 30 mars 1920 anslagit medel, uteslutande tillhöra Härnösands stad.

Vid framställningen har i avskrift fogats en till stadsfullmäktige ställd, den 14 april 1920 dagtecknad skrivelse från domkapitlet, som däri förklarar sig icke hava några rättsanspråk att framställa beträffande läroverkets nuvarande huvudbyggnad, med undantag för domkapitlets skyldighet att övervaka vidmakthållandet av det i kungl. brevet den 30 maj 1879 nämnda »servitutet» angående prästmötets sammankomster.

Över stadsfullmäktiges framställning hava yttranden till en början avgivits av magistraten i Härnösand och den 26 augusti 1920 av länsstyrelsen därstädes ävensom av vederbörande lärarkollegium, delegerade för förvaltning av byggnadsfonden vid läroverket samt rektor.

Lärarkollegiet, med vilket omförmälda delegerade och rektor instämt, har förklarar sig icke hava något att erinra mot bifall till framställningen, under förutsättning att staden iklädde sig vissa åtaganden beträffande såväl den för läroverket behövlige materiellen som byggnaderna och tomten m. m.

Stadsfullmäktige, som beretts tillfälle yttra sig med anledning av vad sålunda förekommit, hava å sammanträde den 14 november 1922 funnit de uppställda kraven alltför betungande och därför hemställt, att äganderätten till byggnaderna måtte tillerkännas staden utan annan skyldighet än att staden skulle vara förpliktad att upplåta byggnaderna med tomter till läroverkets begagnande samt att respektera den enligt kungl. brevet den 30 maj 1879 prästmötet i Härnösands stift tillerkända rätten. För den händelse detta ej kunde bifallas, hemställde stadsfullmäktige, att Kungl. Maj:t måtte bestämma, dels att, därest läroverkets nuvarande byggnader helt eller delvis härjades av eld, brandstodsersättningen skulle ställas till stadens förfogande för nyuppförande av byggnader i de brunna byggnadernas ställe, dels ock att, om staden i en framtid skulle uppföra ett nytt läroverks-hus, de nuvarande byggnaderna med tomter skulle utan lösen tillfalla staden.

På anmodan hava byggmästarna P. Jonsson och O. Ward den 25 januari 1923 företagit värdering av läroverkets tomter och byggnader samt däröver avgivit följande uttalande:

1) Tomterna, vilka i areal utgöra tillsammans 22,781 kvadratmeter, anse vi hava ett värde av	kronor	39,000:—
2) Läroverksbyggnaden beräknas till ett värde av	»	575,000:—
3) Gymnastikhuset	»	45,000:—
4) Annexbyggnaden med vaktmästarbostäder	»	30,000:—
		<hr/>
	Summa värde kronor	689,000:—

Länsstyrelsen har i utlåtande den 23 mars 1923 förklarat sig icke hava något att erinra mot den sålunda verkställda värderingen.

I ärendet hava sedermera utlåtanden avgivits den 30 januari 1924 av domkapitlet, den 21 juni 1924 av skolöverstyrelsen, den 1 november 1924 av statskontoret, den 28 januari 1925 av justitiekanslersämbetet och den 12 augusti 1925 av kammarkollegiet, som därvid bifogat förut omförmälda, av advokatfiskalsämbetet hos kollegiet verkställda utredning.

Domkapitlet har — utgående från den uppfattningen, att läroverkets fastigheter närmast vore att betrakta såsom en donationsegendom, vid vars tillkomst jämväl domkapitlet medverkat — förklarat sig icke hava något att erinra mot att äganderätten överlättes å Härnösands stad.

Skolöverstyrelsen har anfört bland annat:

I likhet med läroverkskollegiet anser överstyrelsen, att det skulle vara till gagn för läroverket, om läroverkets byggnader överginge i stadens ägo, då helt naturligt staden skulle hava större intresse att underhålla byggnaderna på ett fullt tillfredsställande sätt. I de ojämförligt flesta fall äro numera vederbörande kommuner ägare till läroverksbyggnaderna i de städer, där allmänna läroverk finnas. Enligt vad överstyrelsen vid inspektion av högre allmänna läroverket i Härnösand genom en av sina ledamöter i september 1923 iakttagit, befinna sig läroverkets lokaler efter de under åren 1917—1922 av Härnösands stad utförda påbyggnads-, omändrings- och reparationsarbetena i det hela i fullt tillfredsställande skick.

Med stöd av det anförda får överstyrelsen meddela, att överstyrelsen för sin del icke har något att erinra mot att äganderätten till högre allmänna läroverkets i Härnösand nuvarande byggnader med tillhörande tomter överlättes till Härnösands stad, dels under förutsättning att staden förbinder sig att, i den mån medel därtill icke kunna erhållas från läroverkets byggnadsfond, för framtiden tillhandahålla högre allmänna läroverket erforderliga lokaler på sätt, som i vederbörlig ordning godkännes, jämte lekplan ävensom bostad eller i vederbörlig ordning bestämd hyresersättning åt läroverkets rektor, dels ock under villkor att Härnösands stifts prästmöte, jämlikt bestämmelse i kungl. brev den 30 maj 1879, äger hålla sina sammankomster i läroverksbyggnaden under ferierna eller eljest, då undervisningen vid läroverket ej därav störes.

Statskontoret har för sin del icke haft något att erinra mot att den Kungl. Maj:t och kronan tillkommande rätt till läroverkets nuvarande byggnader och tomter överlättes på Härnösands stad på av skolöverstyrelsen föreslagna villkor.

Justitiekanslersämbetet har instämt med statskontoret.

Advokatfiskalsämbetet hos kammarkollegiet har — utöver sin i det föregående återgivna redogörelse — vidare anfört:

Av berörda redogörelse torde till en början framgå, att de äldsta läroverkshusen uppförts uteslutande för allmänna medel. Till det i slutet av 1700-talet uppförda läroverkshuset bidrog likaledes det allmänna, medan återstoden av erforderliga medel åstadkoms genom insamlingar bland stiftets prästerskap och städer. Att vid överlämnandet av dessa insamlade medel skulle knutits samt Kungl. Maj:t och kronan godtagit förbehåll om ägande- eller nyttjanderätt till hela eller del av läroverkshuset med tillhörande tomt för stiftets prästerskap eller annan finnes intet belägg för.

Lika litet som någon korporation eller annan kunde anses på grund av nyssnämnda tillskott äga rätt till läroverkshuset med tillhörande tomt lär emellertid domkapitlet kunna hava, i följd av disponerandet av vissa under domkapitlets förvaltning ställda medel till synodallokals, läroverksbyggnadens eller gamla gymnastikhusets uppförande, ägt viss rätt till byggnaderna gentemot Kungl. Maj:t och kronan. Domkapitlet lär få anses såsom varande en förvaltningsmyndighet icke utgöra eget rättssubjekt. Bestämmelsen i 1879 års kungl. brev om att den gamla gymnastikbyggnaden (men ej dess tillhörande tomt) skulle överlämnas till domkapitlet »för att vara dess egen-dom» måste förty så förstås, att genom det kungl. beslutet allenast utsades, att sagda Kungl. Maj:t och kronan alltjämt tillhöriga fastighet skulle tills vidare få disponeras av domkapitlet. Icke heller kan bestämmelsen i det kungl. brevet om rätt för stiftets prästerskap att sammanträda å läroverkshuset innefatta någon emot Kungl. Maj:t och kronan gällande rätt för stiftets prästerskap, utan allenast en förvaltningsföreskrift i avseende å kronans ifrågavarande fastighet.

I överensstämmelse med vad som ovan gjorts gällande beträffande rätten till de tidigare för läroverket disponerade byggnaderna med tillhörande tomt, lär varken domkapitlet eller stiftets prästerskap äga någon slags rätt till de nya läroverksfastigheterna gentemot Kungl. Maj:t och kronan. Med det förestående må även jämföras vederbörande departementschefs yttrande till statsrådsprotokollet den 14 januari 1913 beträffande rätten till Linköpings läroverk (se proposition nr 1, åttonde huvudtiteln, sid. 411).

Icke heller de av Härnösands stad tid efter annan lämnade bidragen till läroverksbyggnadernas underhåll eller utvidgning lära kunna grunda någon rätt för staden till andel i byggnaderna, enär anslagen varken av stadsfullmäktige beslutats eller av Kungl. Maj:t och kronan emottagits med dylikt villkor om en stadens meddelägar rätt.

I avseende åter å de för läroverket disponerade tomterna är mera tveksamt, huruvida ej staden har kvar äganderätten till desamma. I det köpebrev av den 4 oktober 1879, varigenom staden förvärvade sig den gamla egentliga läroverksfastigheten, förklarar sig staden icke å kronan överlåta äganderätten till de nya läroverkstomterna utan endast förbinder sig att »kostnadsfritt tillhandahålla» styrelsen för läroverket tomterna n:ris 368, 369, 370 och 371 i stadens 8:de kvarter. Rörande de av läroverket disponerade delarna av tomterna n:ris 394, 395, 396 och 397 har staden varken beslutat avhända sig äganderätten eller, såvitt för ämbetet känt är, utfärdat köpebrev till Kungl. Maj:t och kronan. Lagfart har icke, såvitt av handlingarna

i ärendet framgår, beviljats eller sökts för kronan å någon av de för läroverket nu disponerade tomterna och tomtdelarna.

På grund av nu angivna omständigheter lär staden få anses hava kvar äganderätten till berörda tomter och tomtdelar men till Kungl. Maj:t och kronan hava upplåtit desamma att besittas, så länge de disponeras för det avsedda ändamålet.

Föremålet för det ifrågavarande avtalet mellan kronan och staden lär alltså böra anses vara allenast byggnaderna å berörda tomter och tomtdelar. I den mån äganderätten till dessa byggnader överlättes å staden, bör givetvis, därest stiftets prästerskap alltjämt skall äga rätt att i samma omfattning som förut nyttja läroverkets lokaler för möten, förbehåll härom göras i avtalet.

Kammarkollegiet har anfört bland annat följande:

Kollegiet anser, att Härnösands stad icke avhänt sig äganderätten till de tomter och tomtdelar, som för närvarande disponeras för läroverkets räkning. I sin ansökning har staden icke heller anhållit att bli tillerkänd äganderätt till tomterna och tomtdelarna. Kollegiet har för sin del icke något att erinra mot att frågan om byggnadsskyldigheten genom överenskommelse med staden löses på det sätt, att staden tillerkännes äganderätt till de nuvarande läroverksbyggnaderna mot det att staden under betryggande former åtager sig att tillhandahålla läroverket erforderliga lokaler jämte lekplan ävensom bostad eller vederbörlig hyresersättning åt läroverkets rektor, med bibehållen rätt för Härnösands stifts prästmöte att, jämlikt kungl. brevet den 30 maj 1879, hålla sina sammankomster i läroverksbyggnaden under ferierna eller då undervisningen vid läroverket ej därav störes.

Sedan stadsfullmäktige härefter erhållit tillfälle att yttra sig i anledning av vad kammarkollegiet i ärendet anfört, hava stadsfullmäktige den 9 november 1926 förklarat sig vidhålla sin framställning samt hemställt om bifall till densamma utan att därvid fästes villkor av ett eller annat slag.

Denna hemställan har magistraten förklarat sig biträda.

Härefter har *länsstyrelsen* i ett den 11 december 1926 avgivet utlåtande framhållit, att framställningens avgörande syntes böra anstå i avbidan på överenskommelses träffande med staden rörande byggnadsskyldigheten å läroverket, därom förnyade underhandlingar med staden borde inledas.

I detta läge befann sig frågan, då 1927 års riksdag fattade sitt beslut angående omorganisation av det högre skolväsendet m. m. I samband med denna omorganisation har emellertid numera spörsmålet om stadens byggnadsskyldighet beträffande läroverket vunnit sin lösning. Jag ber att i avseende härå få erinra om följande:

I skrivelse den 2 juni 1927, nr 262, anmälde riksdagen, bland annat, att riksdagen beslutat, att det högre allmänna läroverket i en var av vissa angivna städer, däribland Härnösand, skulle ombildas till högre samläroverk, under villkor att vederbörande kommun åtog sig att tillhandahålla erforderliga undervisningslokaler ävensom bostad eller hyresersättning åt rektor.

Enligt cirkulär den 18 juni 1927 anbefallde Kungl. Maj:t vederbörande länsstyrelser att från stadsfullmäktige i en var av ifrågavarande städer inhämta och till Kungl. Maj:t överlämna yttranden, huruvida vederbörande kommun åtog sig de av riksdagen föreskrivna villkoren för ombildning av de högre allmänna läroverken i samma städer till högre samläroverk. Tillika fastställde Kungl. Maj:t — under förutsättning att vederbörande kommuner i de fall, som i riksdagens omförmälda skrivelse angivits, åtog sig där omnämnda förpliktelser — plan för organisationen av de allmänna läroverken. Enligt denna plan skulle högre allmänna läroverket i Härnösand ombildas till högre samläroverk.

Enligt cirkulär den 22 december 1927 meddelade Kungl. Maj:t — under nyss angivna förutsättning — bestämmelser angående genomförande av den nya organisationen av de allmänna läroverken.

Med skrivelse den 23 maj 1928 överlämnade sedermera länsstyrelsen till Kungl. Maj:t utdrag av stadsfullmäktiges protokoll den 8 maj 1928, enligt vilket fullmäktige gjort följande uttalande: »Härnösands stad åtager sig att tillhandahålla erforderliga lokaler för högre samläroverk ävensom bostad eller hyresersättning åt rektor under uttalande av det uttryckliga önskemål och den säkra förhoppning, att staden, i enlighet med sin förut enligt fullmäktiges beslut den 14 november 1922 gjorda underdåniga anhållan, tillerkännes äganderätten till läroverkets byggnader och att lokaler inom av staden nu ägda byggnader, exempelvis inom tekniska läroverket eller inom flickskolan, må för samläroverket kunna få användas, därest så erfordras».

Sedan skolöverstyrelsen den 8 juni 1928 ånyo yttrat sig i ärendet, förklarade Kungl. Maj:t den 22 juni 1928 stadsfullmäktiges beslut den 8 maj 1928 innefatta sådant åtagande, som enligt cirkuläret den 18 juni 1927 utgjorde villkor för ombildning av högre allmänna läroverket till högre samläroverk.

Departementschefen.

Liknande överlåtelse som den i föreliggande ärende avsedda hava tidigare upprepade gånger blivit av Kungl. Maj:t efter inhämtande av riksdagens medgivande beviljade — så t. ex. beträffande läroverkshuset i Kalmar (1910), Linköping (1913), Hudiksvall (1915) och Lund (1923). I nu förevarande fall hava samtliga hörda myndigheter tillstyrkt den ifrågasatta överlåtelsen, och icke heller jag har något att erinra mot densamma.

Såsom framgår av vad jag nyss anfört, har frågan om byggnadsskyldigheten vid läroverket blivit löst genom Härnösands stads den 8 maj 1928 gjorda åtagande. Äganderätten till läroverkets byggnader torde därför böra överlätas till staden utan annat villkor än att stiftets prästerskap förbehålles rätten att hålla sammankomster i läroverkshuset under ferierna eller då undervisningen vid läroverket ej därav störes.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att den Kungl. Maj:t och Kronan tillkommande rätten till högre allmänna läroverkets i Härnösand byggnader må överlätas på Härnösands stad, under villkor att Härnösands stifts prästerskap bibehålles vid sin rätt att, jämlikt kungl.

brevet den 30 maj 1879, hålla sina sammankomster i läroverksbyggnaden under ferierna eller då undervisningen vid läroverket ej därav störes.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Vid protokollet:

H. B. Hammar.
